

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονικὴ ἔκδοσις Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 2ο / Τεύχος: 75 Πέμπτη 26ῆ Ἰουνίου 2025</p> <p style="text-align: center;">Ἀκυλίνης Μάρτυρος Τριφυλίου ἐπ. Λήδρας Διοδώρου μάρτυρος (13ῆ Ἰουνίου π. ἡμ.)</p>
---	--	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακὴ Γ΄ Ματθαίου

(Ματθαίου κεφ. στ΄ 22-33)

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμα σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμα σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυσεὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος

τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Μετάφραση

Τό λυχνάρι τοῦ σῶματος εἶναι τὰ μάτια. Ἄν λοιπὸν τὰ μάτια σου εἶναι γερὰ, ὅλο τὸ σῶμα σου θὰ εἶναι στὸ φῶς. Ἄν ὅμως τὰ μάτια σου εἶναι χαλασμένα, ὅλο τὸ σῶμα σου θὰ εἶναι στὸ σκοτάδι. Κι ἂν τὸ φῶς ποὺ ἔχεις, μεταβληθεῖ σὲ σκοτάδι, σκέψου πόσο θὰ εἶναι τὸ σκοτάδι. Κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι δοῦλος σὲ δύο κυρίους, ἢ θὰ μισήσει τὸν ἓναν καὶ θὰ ἀγαπήσει τὸν ἄλλον, ἢ θὰ στηριχθεῖ στὸν ἓναν καὶ θὰ περιφρονήσει τὸν ἄλλον. Δὲν μπορεῖτε νὰ εἶστε δούλοι καὶ στὸ Θεὸ καὶ στὸ χρῆμα. Γι' αὐτὸ λοιπὸν σᾶς λέω. Μὴ μεριμνᾶτε γιὰ τὴ ζωὴ σας, τί θὰ φᾶτε καὶ τί θὰ πιεῖτε οὔτε γιὰ τὸ σῶμα σας, τί θὰ ντυθεῖτε. Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι σπουδαιότερη ἀπὸ τὴν τροφή; Καὶ τὸ σῶμα δὲν εἶναι σπουδαιότερο ἀπὸ τὸ ντύσιμο; Κοιτάξτε τὰ πουλιὰ ποὺ δὲ σπέρνουν, οὔτε θερίζουν οὔτε συνάζουν ἀγαθὰ σὲ ἀποθήκες κι ὅμως ὁ οὐράνιος Πατέρας σας τὰ τρέφει, ἐσεῖς δὲν ἀξίζετε πολὺ περισσότερο ἀπὸ αὐτὰ; Κι ἔπειτα, ποιὸς ἀπὸ σᾶς μπορεῖ μὲ τὸ ἄγχος του νὰ προσθέσει ἓναν πῆχyu στὸ ἀνάστημά του; Καὶ γιὰτί τόσο ἄγχος γιὰ τὸ ντύσιμό σας; Ἄς σᾶς διδάξουν τὰ ἀγριόκρινα πῶς μεγαλώνουν, δὲν κοπιάζουν, οὔτε γνέθουν κι ὅμως σᾶς βεβαιώνω πῶς οὔτε ὁ Σολομῶν σ' ὅλη του τὴ μεγαλοπρέπεια δὲν ντυνόταν ὅπως ἓνα ἀπὸ αὐτὰ. Ἄν ὅμως ὁ Θεὸς ντύνει ἔτσι ἓνα ἀγριόχορτο, ποὺ σήμερα ὑπάρχει κι αὔριο θὰ τὸ ρίζουν στὴ

φωτιά, δὲ θὰ φροντίσει πολὺ περισσότερο γιὰ σᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴν ἔχετε λοιπὸν ἄγχος καὶ μὴν ἀρχίσετε νὰ λέτε ἄτι θὰ φᾶμε ἢ ἄτι θὰ πιοῦμε ἢ ἄτι θὰ ντυθοῦμε; Γιατὶ γιὰ ὅλα αὐτὰ ἀγωνιοῦν ὅσοι δὲν ἐμπιστεύονται τὸ Θεὸ, ὁ οὐράνιος ὅμως Πατέρας σας ξέρει καλά ὅτι ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ ὅλα αὐτὰ. Γι' αὐτὸ καὶ πρῶτα ἀπὸ ὅλα νὰ ἐπιζητεῖτε τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐπικράτηση τοῦ θελήματός Του, κι ὅλα αὐτὰ θὰ ἀκολουθήσουν.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Ῥωμαίους Παύλου ἐπιστολὴ κεφ. ε' 1-10

Ἀδελφοί, δικαιωθέντες ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἔστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ· οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν· ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε· μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται, ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε· πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς· εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλαγῆκαμεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Μετάφραση

Ἀφοῦ, λοιπόν, ὁ Θεὸς μᾶς ἔσωσε ἐπειδὴ πιστέψαμε, οἱ σχέσεις μας μὲ αὐτὸν ἀποκαταστάθηκαν μὲ τὴ μεσολάβηση τοῦ Κυρίου

μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς μᾶς ὁδήγησε μετὰ τὴν πίστη στὸ χῶρο αὐτῆς τῆς Χάρις τοῦ Θεοῦ, στὴν ὁποία εἴμαστε στεναχωρημένοι, καὶ καθόμαστε γιὰ τὴν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς μας στὴν δόξα τοῦ Θεοῦ. Μὰ δὲ σταματᾷ ἐκεῖ ἢ καύχησή μας, καυχόμαστε ἀκόμα καὶ στὶς δοκιμασίες, γιὰτι ξέρουμε καλὰ πὼς οἱ δοκιμασίες ὁδηγοῦν στὴν ὑπομονή, ἢ ὑπομονὴ στὸ δοκιμασμένο χαρακτήρα καὶ ὁ δοκιμασμένος χαρακτήρας στὴν ἐλπίδα. Καὶ ἡ ἐλπίδα τελικὰ δὲν ἀπογοητεύει. Μαρτυρεῖ γι' αὐτὸ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὴν ὁποία τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πού μᾶς δόθηκε, γέμισε καὶ ξεχείλισε τὶς καρδιές μας. Γιὰτι ὁ Χριστὸς, παρ' ὅλο πὺν ἤμασταν ἀκόμα ἀνίκανοι νὰ κάνουμε τὸ καλὸ, πέθανε γιὰ μᾶς, τοὺς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους, στὸν προκαθορισμένο καιρὸ. Δύσκολα θὰ δίνε κανεὶς τὴ ζωὴ του ἀκόμα καὶ γιὰ ἓνα δίκαιο ἄνθρωπο. Ἴσως ἀποφάσιζε κανεὶς νὰ πεθάνει γιὰ κάποιον καλὸ ἄνθρωπο. Ὁ Θεὸς ὅμως ξεπερνᾷ αὐτὰ τὰ ὅρια ἔδειξε τὴν ἀγάπη του γιὰ μᾶς, γιὰτι ἐνῶ ἐμεῖς ζούσαμε ἀκόμα στὴν ἁμαρτία, ὁ Χριστὸς ἔδωσε τὴ ζωὴ του γιὰ ἐμᾶς. Τώρα, λοιπόν, ἀφοῦ ὁ Θεὸς μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν καταδίκη, μετὰ τὴ μεσολάβηση τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, πολὺ περισσότερο ὁ ἴδιος θὰ μᾶς σώσει καὶ ἀπὸ τὴν μέλλουσα ὀργή. Παρ' ὅτι ἤμασταν ἐχθροὶ μετὰ τὸ Θεό, μᾶς συμφιλίωσε μαζί του ὁ σταυρικὸς θάνατος τοῦ Ἰοῦ Του, πολὺ περισσότερο τώρα πὺν συμφιλιωθήκαμε, ἢ ζωὴ Του θὰ μᾶς χαρίσει τὴ σωτηρία.

Σχολιασμὸς

Τρίτη Κυριακὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴ καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας, τιμᾷ τὴν μνήμη πάντων τῶν Νεομαρτύρων, πὺν ἔδωσαν τὴ ζωὴ τους γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὸ ΣΤ' κεφάλαιο. Σὲ αὐτὸ ὁ Κύριος, μᾶς ἐξηγεῖ ὅτι ἔχουμε χρέος σὰν Χριστιανοί, νὰ ἀκολουθοῦμε τὸ φωτεινὸ παράδειγμά Του καὶ νὰ ἀγωνιζόμαστε γιὰ νὰ κερδίσουμε τὴ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ποὺ διαβάζεται αὐτὴ τὴν Κυριακὴν, εἶναι κομμάτι ἀπὸ τὴν γνωστὴν σὲ ὅλους μας, "ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία" τοῦ Κυρίου μας. Σὲ αὐτὴ ὁ Κύριος διδάσκει τοὺς Ἰσραηλίτες καὶ μαζί μὲ αὐτοὺς καὶ ἐμᾶς, τὸ πῶς νὰ σχετιζόμαστε μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο. Μᾶς μαθαίνει οὐσιαστικά, πῶς νὰ ἔρθουμε πραγματικὰ κοντὰ στὸ Θεό, μὲ γνώμονα τὴν πραγματικὴ ἀγάπη σὲ Αὐτὸν καὶ ὄχι τὴν φαρισαϊκὴ τυπολατρία. Αὐτὴ τὴν εἰλικρίνεια ἄλλωστε ἐκφράζει καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς περικοπῆς. Τὸ μάτι μας ὅπως λέει ὁ Κύριος, ἀντικατοπτρίζει τὴν ψυχὴ μας, ὅταν ἡ ψυχὴ μας εἶναι καθαρὴ αὐτὸ φαίνεται στὰ μάτια μας. Καὶ ὄχι μόνο στὰ μάτια μας. Ὅπως τὸ λυχνάρι φωτίζει τὸ σκοτεινὸ δωμάτιο, ἔτσι καὶ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, ἐκπέμπεται ἀπὸ κάθε ἕναν ποὺ διαλέγει νὰ τὸν ἀκολουθήσει. Τὸ φῶς αὐτὸ ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς πρώτους Χριστιανούς, αὐτὸ μπορεῖ νὰ βγεῖ κι ἀπὸ τὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς.

Ἐμεῖς ὅμως ἔχουμε τὴν καρδιὰ μας καθαρὴ, ὥστε νὰ φωτίζει ἡ ζωὴ μας τὸν κόσμον; Εἶναι ἡ ζωὴ μας μίμηση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ γίνουμε κι ἐμεῖς φωτεινὸ παράδειγμα γιὰ ἄλλους; Ἐχουμε βάλει σὰν πρώτη προτεραιότητα στὴ ζωὴ μας τὸν Χριστό; Αὐτὸ ρωτᾷ ὁ Κύριος. Ἄν ἐκεῖ ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχει φῶς, ἐμεῖς ἔχουμε βάλει τὸ σκοτάδι, πόσο εἶναι ἀλήθεια αὐτὸ τὸ σκοτάδι; Ἄν ἀντὶ γιὰ τὸν Κύριον, ἔχουμε βάλει στὴν καρδιὰ μας τὸ σκοτάδι τῶν παθῶν καὶ τῆς ἁμαρτίας, τότε πῶς θέλουμε νὰ λεγόμαστε Χριστιανοί;

"Κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ δουλεύει γιὰ δύο Κυρίους". Δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ μποῦμε στὸν παράδεισον καὶ σίγουρα δὲν μποροῦμε νὰ τὸ κάνουμε μὲ τὶς δικὲς μας δυνάμεις. Ἄν μποῦμε, θὰ τὸ κάνουμε χάρις στὴν ἀγάπην, τὴν φιλευσπλαχνία καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ. Γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ κερδίσουμε τὴ βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἡ καρδιὰ καὶ τὸ μυαλὸ μας πρέπει νὰ εἶναι προσηλωμένα στὸν Θεό. Ὅταν στὴν καρδιὰ μας ὑπάρχει κάτι ἄλλο ὡς προτεραιότητα, δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ ἀφοσιωθοῦμε στὴν ἀποστολὴν μας. Εἴμαστε σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ γιὰ νὰ κερδίσουμε τὴν ἐπόμενην. Ἄν τὸ καταλάβουμε αὐτό, μπορεῖ σιγά-σιγά νὰ ἀρχίσουμε νὰ διώχνουμε ἀπὸ μέσα μας, αὐτὰ ποὺ μᾶς κρατοῦν καθηλωμένους στὴ γῆ.

Τὸ πρῶτο βῆμα εἶναι νὰ ἐμπιστευτοῦμε τὸν Κύριο. Ἔχουμε μάθει, εἰδικὰ στὴν σημερινὴ κοινωνία νὰ ἀνησυχοῦμε γιὰ τὰ πάντα. Μεριμνᾶμε θὰ λέγαμε γιὰ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα, ἐκτὸς τῆς ψυχῆς μας. Προγραμματίζουμε τι θὰ φάει τὸ στομάχι μας, τι θὰ ντυθεῖ τὸ σῶμα μας, ἢ κάθε τι ποὺ μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσει τὶς ἀνάγκες μας. Τὴν ψυχὴ μας τὴ σκεφτόμαστε; Γι' αὐτὴ μεριμνοῦμε ἢ οἱ βιωτικὲς μας ἀσχολίες δὲν μᾶς ἀφήνουν χρόνο; Τὸ σῶμα μας ποὺ εἶναι ἐφήμερο τὸ σκεφτόμαστε, τὴν ψυχὴ ποὺ εἶναι αἰώνια, γιατί τὴν ἔχουμε ξεχάσει;

Αὐτὸ μᾶς λέει ὁ Κύριος καὶ στὴ συνέχεια τοῦ Εὐαγγελίου. Δεῖτε λέει τὰ πουλιὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ τὰ λουλούδια τοῦ ἀγροῦ. Αὐτὰ οὔτε σκέφτονται τι θὰ φᾶνε ἢ τι θὰ φορέσουν. Ἄν αὐτὰ τὰ ἄψυχα πλάσματα, ποὺ δὲν εἶναι φτιαγμένα, κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριος τὰ προσέχει, τότε πόσο περισσότερο πρέπει νὰ εἴμαστε ἐμεῖς σίγουροι γιὰ τὴν πρόνοιάν Του. Ἡ πίστη μας εἶναι ὅμως χλιαρὴ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἀναγνωρίσει τὸ πόσο ἤδη ὁ Κύριος μᾶς βοηθάει κάθε μέρα τῆς ζωῆς μας.

Ὅπως μᾶς βοηθάει ὁ Κύριος, ὅπως μᾶς προστατεύει ἔτσι ξέρει καὶ τί εἶναι καλύτερο γιὰ ἐμᾶς. Γι' αὐτὸ μᾶς πληροφορεῖ καὶ ὁ Ἰησοῦς στὴ συνέχεια. "Ὁ Πατέρας σας ξέρει τι χρειάζεστε". Ὁ Θεὸς ξέρει καλύτερα ἀπὸ ἐμᾶς τι εἶναι αὐτὸ ποὺ μᾶς χρειάζεται στὴ ζωὴ μας. Πολλὲς φορὲς παρακαλοῦμε τὸ Θεὸ γιὰ κάτι, ἀλλὰ τὰ κίνητρά μας εἶναι ἐγωιστικά. Γιὰ νὰ μὴν μᾶς δίνει ὁ Θεὸς αὐτὸ ποὺ ζητᾶμε, πάει νὰ πεῖ ὅτι εἴμαστε καλύτερα ἔτσι. Ἄς μὴν ἀμφιβάλλουμε λοιπὸν γιὰ τὴν ἀγάπη Του, ἄν δὲν ἐκπληρώνονται ὅλες οἱ ἐπιθυμίες μας, ἀλλὰ νὰ τὸν εὐχαριστοῦμε κάθε μέρα, γιὰ ὅλα ὅσα μᾶς δίνει καὶ ὅσα δὲ μᾶς δίνει.

Ἡ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ κλείνει μὲ μιὰ συμβουλὴ τοῦ Κυρίου μας. "Νὰ ζητᾶτε τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ". Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο δῶρο ποὺ θὰ μᾶς δώσει ὁ Κύριος καὶ εἶναι καὶ σημαντικὸ νὰ μὴν τὸ χάσουμε. Ἀπὸ αὐτὸ θὰ κριθεῖ ποὺ θὰ βρεθεῖ ἡ ψυχὴ μας στὴν αἰωνιότητα. Ἐμεῖς ἔχουμε συνηθίσει νὰ ζητοῦμε ἀγαθὰ προσωρινά, γιὰ αὐτὴ τὴ ζωὴ. Ἄλλος ζητάει

χρήματα, ἄλλος ἀπογόνους, ἄλλος ἐξουσία, ἄλλος εὐτυχία. Ὅλα αὐτὰ ὅμως θὰ μείνουν ἐδῶ. Ἡ ψυχὴ μας ἓνα πρᾶγμα χρειάζεται κι αὐτὸ εἶναι νὰ μείνει μαζί μὲ τὸν Κύριο στὴν αἰωνιότητα. Αὐτὸ ἃς ζητᾶμε λοιπὸν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ἀγαθό.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο μᾶς δίνει τὴν κατεύθυνση τὴν ὁποία ἂν ἀκολουθήσουμε θὰ κερδίσουμε τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἄς ἀκούσουμε τὸν ἴδιο τὸν Κύριο, ποῦ μᾶς λέει τι νὰ κάνουμε. Ἄς τὸν ἀκούσουμε τώρα γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ἀπολαύσουμε καὶ τὴν αἰωνιότητα μαζί Του. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Συναξάρι

Ἡ Ὁσία Ἄννα ἡ Λαρισαία καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτῆς

Ἐνας ἱερομόναχος ταξίδευε ἀπὸ τὴ Ῥώμη στὴν Κωνσταντινούπολη μέσῳ θαλάσσης. Ὅμως λόγῳ δυνατῶν ἀνέμων τὸ πλοῖο, στὸ ὁποῖο ἐπέβαινε, ἀγκυροβόλησε σ' ἓνα ἀκατοίκητο νησί τῆς Ἀδριατικῆς. Ὁ ἱερομόναχος τότε θέλησε νὰ περπατήσει στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ νησιοῦ. Ἐκεῖ εἶδε ἀπὸ μακριὰ ἓναν ἄνθρωπο ποῦ τοῦ ζήτησε νὰ τοῦ ρίξει κάποιο ροῦχο, γιατί ἦταν γυναῖκα καὶ ἦταν γυμνή. Ὁ ἱερομόναχος τῆς πρόσφερε ἓνα ροῦχο καὶ τότε ἡ γυναῖκα στράφηκε πρὸς τὴν Ἀνατολή, γονάτισε καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸ ποῦ τὴν ἀξίωσε νὰ συναντήσει ἓναν ἱερέα.

Ὁ ἱερομόναχος τὴ ρώτησε τότε ἀπὸ ποῦ ἦταν, πῶς βρέθηκε σ' ἐκεῖνο τὸ νησί καὶ πόσο καιρὸ κατοικοῦσε σ' αὐτό. Ἡ γυναῖκα ἄρχισε τότε νὰ τοῦ ἐξιστορεῖ τὴ ζωὴ τῆς λέγοντάς του πὼς τὸ ὄνομά της ἦταν Ἄννα, καταγόταν ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Λάρισας, οἱ γονεῖς της ἦταν φτωχοὶ καὶ ὀρφάνεψε σὲ μικρὴ ἡλικία. Κάποιος ἄρχοντας τῆς Λάρισας τὴ λυπήθηκε, τὴν πῆρε στὴν οἰκία του, τὴ

μεγάλωσε σαν κόρη του και έπειδή εκτίμησε τις αρετές της την πάντρεψε με τον γιό του. Οί συγγενείς του γαμπρού αντέδρασαν για τον γάμο με μιὰ φτωχή και άσήμαντη κοπέλα, εκείνος όμως άντέκρουε τις άντιδράσεις τους, λέγοντάς τους πως τὸ κριτήριο έπιλογής τῆς κοπέλας αὐτῆς ὡς νύφης ἀπὸ τὸν πατέρα του ἦταν οἱ κατὰ Θεὸν ἀρετές της και ὄχι ὁ πλοῦτος και ἡ εὐγενική καταγωγή. Ἐπειδὴ ὁμως οἱ συγγενεῖς συνέχιζαν νὰ άντιδροῦν και ἡ Ἄννα ἔβλεπε τὸν άντρα της νὰ στεναχωριέται, ἀποφάσισε νὰ φύγει κρυφὰ και ὀδηγούμενη ἀπὸ τὸν Θεὸ βρέθηκε στὴ νῆσο αὐτῆ τῆς Ἀδριατικῆς. Ἐκεῖ διαπίστωσε ὅτι ἦταν ἔγκυος και τὰ τελευταῖα τριάντα χρόνια ζοῦσε μαζί με τὸν γιό της, ἐνῶ ὄλ' αὐτὰ τὰ χρόνια παρακαλοῦσε τὸν Θεὸ νὰ στείλει ἕναν ιερέα γιὰ νὰ βαπτίσει τὸν γιό της. Γι' αὐτὸ και παρακάλεσε τὸν ιερομόναχο νὰ ἐπιστρέψει στὸ πλοῖο και νὰ φέρει ὄλα τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν τέλεση Θεῖας Λειτουργίας. Ἐπίσης, τὸν παρακάλεσε νὰ μὴν ἀναφέρει σὲ κανέναν γιὰ τὴν ὑπαρξή της στὸ νησί.

Ὁ ιερομόναχος ἔπραξε αὐτὰ ποὺ τοῦ ζήτησε ἡ Ὁσία και ὅταν ἐπέστρεψε ἀπὸ τὸ πλοῖο, ἡ Ἄννα κάλεσε τὸν γιό της νὰ φανερωθεῖ και νὰ προσκυνήσει τὸν ιερέα. Ἐκεῖνος ὑπάκουσε και σὲ μιὰ κοντινὴ πηγὴ ὁ ιερομόναχος τὸν κατήχησε και τὸν βάπτισε, δίνοντάς του τὸ ὄνομα Ἰωάννης, ἐνῶ στὴ συνέχεια τέλεσε Θεῖα Λειτουργία, γιὰ νὰ κοινωνήσουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ Κυρίου μας, ἡ Ἄννα και ὁ Ἰωάννης.

Φεύγοντας ὁ ιερομόναχος, ἡ Ἄννα τοῦ εἶπε ὅτι ἂν ἤθελε,μποροῦσε νὰ διηγηθεῖ ὄλ' αὐτὰ ποὺ τοῦ ἀποκάλυψε ὁ Κύριος, με τὴν παράκληση νὰ μὴν ἀναφέρει τίποτα σχετικὰ με τὸ νησί, γιὰ νὰ μὴν τοὺς βροῦνε, και ἀφοῦ τὸν εὐχαρίστησαν, μητέρα και υἱὸς παρέδωσαν τὶς ψυχές τους στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ.

Δρώμενα

Ἄξιον Ἐστὶ 2025

Με λαμπρότητα και κατάνυξη τελέστηκε και φέτος η πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Παναγίας Ποραταϊτίσσης και Ἄξιον Ἐστὶ στὸ Δυτικὸ Πέλλας, πρὸς τιμὴν τῆς συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ «Ἄδειν» και τῆς ἀνάμνησης τοῦ θαύματος τῆς ἀπὸ Ἀγγέλου παραδόσεως τοῦ ὕμνου «Ἄξιον Ἐστὶ» τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπου εἶναι ἀφιερωμένο τὸ καθολικὸ τῆς Μονῆς.

Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν και χοροστάτησε, ἐνῶ μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἀπηύθυνε θερμὸ λόγο πρὸς τὴν πιστὴ ἀδελφότητα και τοὺς προσκυνητάς. Στὴν ὁμιλία του ἐπαίνεσε ἰδιαιτέρως τὸ πνευματικὸ ἔργο τῆς γερόντισσας Συγκλιτικῆς και ὀλόκληρης τῆς ἀδελφότητος, ἀναδεικνύοντας τὴν σπουδαία προσφορά τους στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς περιοχῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, πραγματοποιήθηκε με εὐλάβεια ἡ καθιερωμένη Ἱερὰ Λιτανεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης «Ἄξιον Ἐστὶ» στὸν περιβάλλοντα χώρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, παρουσία πλήθους πιστῶν ἀπὸ τὴν εὐρύτερη περιοχή.

Ἀκολούθησε πλούσια τράπεζα, στὴν ὁποία παρέστησαν ὁ ποιμενάρχης μας οἱ Ἱερεῖς, και πλήθος φιλεόρτων προσκυνητῶν, σὲ κλίμα πνευματικῆς χαρᾶς και ἀδελφικῆς ἀγάπης.

Ἁγίου Ὀνουφρίου 2025

Σήμερα Τετάρτη 12 Ἰουνίου (25/6 ν.η.) ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τιμᾷ τὴν μνήμη τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου και Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθῳ. Ὁ Ποιμενάρχης μας, Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος βρέθηκε στὴν Κατερίνη, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς του ἐφημέριου τῆς ἐνορίας π. Ὀνουφρίου Ἀβραμίδη. Τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου τίμησαν οἱ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας, πλαισιώνοντας τὸν Ποιμενάρχη μας.

Τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Μητροπολίτης μας, ὁ ὁποῖος μίλησε γιὰ τὸν βίον τοῦ Ἁγίου Ὀνουφρίου ὡς παράδειγμα πρὸς μίμηση γιὰ

κάθε Χριστιανό. Στις προκλήσεις τῆς ἐποχῆς μας οἱ Ἅγιοι τῆς ἐκκλησίας μας εἶναι φωτεινοὶ ὁδηγοὶ γιὰ κάθε ἓνα ἀπὸ ἐμᾶς. Στὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του ὁ Ποιμενάρχης μας ἀπηύθυνε εὐχές στὸν ἐορτάζοντα ἱερέα καὶ τὴν οἰκογένειά του. Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Εὐχαριστίας, μοιράστηκαν κεράσματα στὸν κλῆρο καὶ τὸ λαὸ ποὺ παρευρέθηκαν.

Ὁμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας τοῦ Παν. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου, Ἄξιον Ἐστί.

Δεῖτε [ΕΔΩ](#)

Κωδικὸς: 2506242

Ὁμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας τοῦ Παν. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου, τοῦ Ἁγίου Ὀνουφρίου.

Δεῖτε [ΕΔΩ](#)

Κωδικὸς: 250625

**Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ
«Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἑπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

